

Földes Klára A Barátnőivel

Ezek az én keresztény barátaim. Kürtösön készült a kép 1934 júliusában, amikor még diák voltam. Én balról az első vagyok, a hátsó sorban. Mellettem egy parasztlány van, a harmadik balról pedig Zoé, a kürtösi ortodox pópa, Brădean, egyik lánya. Zoé két testvére ugyancsak rajta van a képen, a két szélső az ülők között. A középső lány Ardelean Hortenzia, az iskolaigazgató lánya. Nagyon jó barátok voltunk. Egész nap együtt voltunk.

Nagyon jól egyeztünk a keresztény szomszédainkkal. Az ő lányaik nagyon jó barátnőim voltak. A szüleink is baráti viszonyban voltak. Jó viszonyban voltunk a görögkeleti pópával, Brădeannal is. Három lánya volt, akikkel sok időt töltöttem együtt.

Nem emlékszem, hogy megünnepeltük volna a születésnapomat, nem volt szokás ez nálunk. Még arra sem emlékszem, hogy valaha meg lettem volna híva valaki más születésnapra: sem a Brădean pópa lányaiéira, sem az Ardelean tanító lányáéira, akivel együtt jártam óvodától a

kolozsvári érettségiig.

Kürtösön jártam óvodába, aztán állami iskolába jártam, mert nem volt zsidó iskola Kürtösön. Elemi iskolában a kedvenc tanítónőm Elvira Cioară volt. Ő volt a tanítónő az első négy tanévben. A kedvenc tantárgyam a nyelvtan és a matematika volt. Amíg Kürtösön laktunk, emlékszem, hogy egy tanár járt be az iskolába Aradról, és engem hegedülni tanított. Ez nagy segítségemre volt, amikor tanár lettem, mert énekórákon tudtam hegedülni nekik.

Az elemi iskola elvégzése után a szüleim fizettek az iskoláztatásomért. Nem volt nagyon drága, bárki megengedhette magának. 12 évig jártam iskolába. Tehát az első négy elemi osztályt Kürtösön végeztem, aztán 8 évig tanítóképzőben tanultam, hogy tanító lehessek. Az első évet Aradon végeztem. Mivel ott az iskolát bezárták, elhelyeztek Lugosra, ahol a második évemet töltöttem. Aztán azt az iskolát is bezárták, és Kolozsvárra kerültem, ahol a következő 6 évet végeztem és leérettségiztem.

Kolozsvárott bentlakásban laktam. A bentlakás olyan volt, mint a mesében. Saját konyhája volt. Minden étkezés olyan volt, mint egy kisebbfajta ünnep. Persze az étel nem volt kóser, mert az iskola nem zsidó iskola volt. A bentlakás nem volt olyan, mint a börtön. Ha voltak az embernek rokonai vagy barátai a városban, eljöhettek, és vasárnap délután, órák után kivihettek a városba, de szükség volt engedélyre a szülőktől. Az iskola jól vigyázott ránk. Volt egy ismerős keresztény család, amelyik ki szokott engem vinni -- a Cucu család. Csak vakációk idejére mentem haza, karácsonyra, húsvétra és nyáron.